

- (c) A fenti összegre való jogosultság jogalapja:
- i. a jogalap nélkül kivetett összeg megtérítéséhez való jog az EK 43. illetve az 56. cikkek következtében és azokhoz kapcsolódóan; vagy
 - ii. kártérítéshez való jog, amelynek fennállásához a C-46/93 és C-48/93. sz. Brasserie du Pêcheur SA kontra Bundesrepublik Deutschland és Queen kontra Secretary of State for Transport, ex parte: Factortame Ltd és társai egyesített ügyekben 1996. március 5-én hozott ítéletben előírt feltételeknek teljesíteniük kell; vagy
 - iii. a jogalap nélkül megtagadott kedvezmény megtérítéséhez való jog, és amennyiben igen:
 1. a fenti jog az EK 43. illetve az 56. cikkek következtében és azokhoz kapcsolódóan áll fenn; vagy
 2. a megtérítéshez szükséges-e a C-46/93 és C-48/93. sz. Brasserie du Pêcheur és Factortame egyesített ügyekben hozott ítéletben előírt feltételek teljesülése; vagy
 3. más feltételek teljesülése szükséges-e?
- (d) A 2. kérdés (c) pontja esetén van-e jelentősége annak, hogy az A tagállam nemzeti joga alapján a felperesek kártalanítást vagy kártérítést kértek, illetve kártérítést kell-e kérniük?
- (e) Szükséges-e a megtérítéshez az, hogy az érintett gazdasági társaság bizonyítsa, hogy igénybe vette volna a (teljes vagy részleges) adójóváírást abban az esetben, ha tudomása lett volna arról, hogy erre a közösségi jog alapján jogosult?
- (f) A 2. kérdés (a) pontja vonatkozásában van-e jelentősége annak, hogy – a Bíróság a C-397/98 és C-410/98. sz. Metallgesellschaft Ltd és társai, illetve Hoechst AG és Hoechst (UK) Ltd kontra Commissioners of Inland Revenue és HM Attorney General egyesített ügyekben 2001. március 8-án hozott ítéletében foglaltaknak megfelelően – az A tagállamban székhellyel rendelkező érintett leányvállalat visszatérítést kaphatott volna vagy arra jogosult lett volna, a B vagy C tagállamban székhellyel rendelkező anyavállalatnak fizetett osztalékkal kapcsolatosan fizetett társasági adóelőleg tekintetében?
- (g) Milyen iránymutatást ad a Bíróság arra vonatkozóan, hogy a nemzeti bíróságoknak mely körülményeket kell figyelembe venni annak megítélésére, hogy megfelelően súlyos jogsértésről van-e szó a C-46/93 és C-48/93. sz. Brasserie du Pêcheur és Factortame egyesített ügyekben hozott ítélet értelmében, különösen annak eldöntésére, hogy – figyelemmel a kérdéses közösségi jogi rendelkezések értelmezésére vonatkozó joggyakorlatra – a jogsértés kimenthető volt-e?

A Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) 2004. július 30-i végzésével a Commissioners of Customs and Excise és H.M. Attorney-General kontra Federation of Technological Industries és 53 társa ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-384/04. sz. ügy)

(2004/C 273/31)

A Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (Egyesült Királyság) 2004. július 30-i végzésével, amely 2004. szeptember 4-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Commissioners of Customs and Excise és H. M. Attorney-General kontra Federation of Technological Industries és 53 társa ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A 77/388/EKG tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ a 2000/65/EK tanácsi irányelvvel módosított 21. cikk (3) bekezdése alapján egy tagállam rendelkezhet-e úgy, hogy a 21. cikk (1) és (2) bekezdése alapján az adó fizetésére kötelezett személy helyett egy másik személy egyetemlegesen felelős legyen az adó megfizetéséért, kizárólag azzal a megkötéssel, hogy az ilyen intézkedés megfelel a közösségi jog általános elveinek, nevezetesen ha objektív módon igazolható, ésszerű, arányos és figyelemmel van a jobbiztonság követelményére?
- 2) Az irányelv 22. cikk (8) bekezdése alapján rendelkezhet-e egy tagállam, hogy bármely személy felelős legyen a fentiek szerint; illetve, hogy egy személy köteles egy másik adóalany adótartozása tekintetében biztosítékot nyújtani azzal a megkötéssel, hogy a rendelkezés megfelel a fent említett általános jogelveknek?
- 3) Amennyiben az első kérdésre adott válasz nemleges – a fent említett jogelveken kívül – milyen korlátai vannak a 21. cikk (3) bekezdésen alapuló tagállami hatáskörnek?
- 4) Amennyiben a második kérdésre adott válasz nemleges – a fent említett jogelveken kívül – milyen korlátai vannak a 22. cikk (8) bekezdésen alapuló tagállami hatáskörnek?

5) A módosított irányelv alapján a tagállamoknak tilos-e az adóalanyok egyetemleges felelősségére vonatkozó rendelkezést hozni, illetve egy adóalanyt arra kötelezni, hogy biztosítékot nyújtson egy másik adóalany által fizetendő adó tekintetében az áfa rendszerrel való visszaélés megakadályozása és az abból befolyó adóbevétel védelme érdekében abban az esetben is, ha a rendelkezések megfelelnek a fent említett általános jogelveknek?

(¹) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK (hatodik tanácsi irányelv (HL L 145, 1977.6.13., 1. o.).

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Francia Köztársaság ellen 2004. szeptember 10-én benyújtott kereset

(C-389/04. sz. ügy)

(2004/C 273/32)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: A. Bordes és K. Simonsson, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 10-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

– állapítsa meg, hogy egyrészt mivel nem ültette át megfelelően a közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatás minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról szóló, 1997. december 15-i 97/67/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv (¹) 22. cikkének (1) bekezdését a postai szolgáltatóknak a nemzeti szabályozó hatóságtól való funkcionális függetlenségét illetően, valamint mivel hatályban tartott egy olyan szabályozást, amely nem biztosítja a postai ágazatot szabályozó hatóság megfelelő funkcionális függetlenségét a La Poste nyilvános postai szolgáltatótól,

– másrészt, mivel nem ültette át határidőre a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások verseny számára való további megnyitása tekintetében történő módosításáról szóló, 2002. június 10-i 2002/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (²),

– a Francia Köztársaság a 97/67/EK irányelv 22. cikke (1) bekezdése és 24. cikke, valamint a 2002/39/EK irányelv 2. cikke alapján fennálló kötelezettségeit nem teljesítette.

Kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 97/67/EK irányelv 22. cikke alapján a Francia Köztársaság a gazdasági és pénzügyminisztert jelölte ki, mint a postaügyben hatáskörrel rendelkező minisztert, a postai ágazat nemzeti szabályozó hatóságaként. Ezzel párhuzamosan ugyanez a miniszter áll a gazdasági, pénzügyi és ipari minisztériumon belül létrehozott ipari, információ-technológiai és postaügyi főigazgatóság (DIGITIP) élén, amely a la Poste vonatkozásában a postai tevékenységek aligazgatósága útján felügyeleti feladatokat lát el. Márpedig a felügyelet fogalma magában foglal bizonyos – a tulajdonjog gyakorlásához és a la Poste gazdasági és pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó – feladatokat és kötelezettségeket a közvállalkozásban, mint például a stratégiai iránymutatások meghatározása, az egyetemes szolgáltatáson túli szolgáltatások kínálata és díjszabása, beavatkozás a vállalkozás tisztségviselőinek kiválasztásába, részesedés más vállalkozásokban, stb., amelyek gyakorlását el kell választani a szabályozó feladatoktól annak érdekében, hogy betartsák a postai irányelv által előírt funkcionális függetlenség követelményét. Ez a követelmény a postai ágazatban alkalmazandó jogszabályok elfogadására és alkalmazásuk ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező nemzeti szabályozó hatóság és ugyanezen postai ágazatban árukat és szolgáltatásokat kínáló vállalkozások közötti bármilyen érdekellentét kockázatának kizárására irányul. Jelen esetben fennáll az érdekellentét, mivel a két feladatot ugyanazon minisztériumon belül látják el. Következésképpen nem biztosított a 97/67/EK irányelv 22. cikke (1) bekezdésének hatékony érvényesülése.

Egyebekben a 2002/39/EK irányelv átültetésének határideje 2002. december 31-én lejárt.

(¹) HL L 15., 1998.1.21., 14. o.

(²) HL L 176., 2002.7.5., 21. o.

A Regeringsrätt 2004. szeptember 7-i végzésével a GöteborgsOperan AB kontra Skatteverk ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-390/04. sz. ügy)

(2004/C 273/33)

A Regeringsrätt (Svédország) 2004. szeptember 7-i végzésével, amely 2004. szeptember 13-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a GöteborgsOperan AB kontra Skatteverk ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Regeringsrätt a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését: